

Sisäinen hirviö

”Tyrin näyttäisitkö uudelle oppilaallemme Mirvalle opistomme tiloja?” vanha 900-luvun loppupuolella syntynyt naisopettaja sanoo komentavalla äänellä.

Tyrin vilkaisee oppilasta sivusilmällään ja huomaa tytön loisteliaan kauneuden. Hänellä on mitä puhtain ja vaalein iho, minkä vain onnekkain ihminen voi saada. Hänen hiuksensa ovat kirkasta kristallia, ja mikä parasta, hän on samanikäinen kuin Tyrin.

”Tyrin, älä tuijota tyttöä, vaan vie hänet tutustumaan tiloihimme!” vanha opettaja käskee.

”Kyllä, rouva Kun”, Tyrin vastaa siirtäen katseensa pois työstä. ”Tätä tietä, ole hyvä”, Tyrin sanoo kohteliaasti tytölle, mutta varoo katsomasta häntä silmiin.

Tyrin vie Mirvan pois opettajanhuoneesta ja näyttää hänelle, missä eri luokkahuoneet sijaitsevat. Kaikki luokkahuoneet ovat sisältä päin samannäköisiä tietyn pulpettijärjestyksen ja seinien valkoisen värin suhteen. Ainoa merkittävä ero on se, että joissakin luokissa on tauluja kertomassa historiallisista tapahtumista.

”Mikä huone tämä on?” Mirva kysyy Tyriniltä heidän saapuessaan kullalla värjätyn huoneen luokse.

”Se on vaarallisten taikaesineiden säilytyspaikka”, Tyrin selittää uteliaan näköiselle Mirvalle.

”Voiko niitä käydä katsomassa?” Mirva kysyy hymyillen.

”Valitettavasti se on kiellettyä. Huonetta vartioidaan tiukasti, eikä edes opettajilla ole lupa mennä sinne.”

”Kiitos, kun näytit minulle paikkoja”, Mirva kiittää kauniisti hymyillen.

”Ilo oli minun puolellani. Mutta etkö halua enää nähdä puutarhaa?” Tyrin kysyy.

”Ei kiitos. Olen hieman väsynyt ja haluan mennä huoneeseeni lepäämään”, Mirva sanoo ja yllättäen suutelee Tyriniä punertavilla huulillaan. Tyrin hämmästyy selvästi ja menee hetkeksi sanattomaksi. Mirva hymyilee Tyrinille.

”Selvä, menenkin tästä sitten”, Tyrin saa lopulta sanottua ja poistuu paikalta.

Päivä muuttuu viimein illaksi ja taivas saa ylleen hohtavan tähtitaivaan.

Rouva Kun istuu huolestuneen näköisenä opettajanhuoneessa. Paikalle on saapunut hänen lisäksi Tyrin, Mirva ja pari vartijaa.

”Elämme huolestuneita hetkiä”, Kun aloittaa. ”Joku on varastanut jotain taikaesineiden säilytyspaikasta.” Kun katsoo syyttävän näköisesti Mirvaa. Tyrin huomaa sen ja sanoo: ”Mitä Mirvalla on tekemistä tämän asian kanssa?”

”Hänet löydettiin hetki sitten säilytyspaikan edestä. Siksi hän on pääepäilyymme.”

”Löysittekö häneltä mitään?” Tyrin kysyy.

”Emme, mutta miksi hän olisi myöhään illalla liikkunut niillä nurkilla? Se antaa jo syyn epäilyymme. Varsinkin, kun kaikki oppilaat tietävät, että on kiellettyä liikkua pääkäytävillä yöllä.”

”Onko sinulla jotain sanottavaa?” Tyrin kysyy Mirvalta, joka näyttää alakuloiselta.

”En yhtään tiedä, mitä tapahtui. Kun viimeksi tapasimme, menin suoraan huoneeseeni, enkä muista poistuneeni sieltä. Uskoakseni menin aikaisin nukkumaan ja kun heräsin, olin tietämättäni vaeltanut taikaesineiden säilytyspaikan luokse. Nähtyäni vilauksen huoneesta menetin jostain syystä tajuntani. Ja kun uudelleen heräsin, minut oli tuotu tänne. Sitten Kun selitti minulle tilanteen ja kutsui sinut tänne”, Mirva selittää epätoivoisesti.

”Todella epäuskottava tarina. Hän varmasti varasti jotain ja piilotti saaliin jonnekin”, Kun sanoo syyttävällä äänellä Mirvalle. Mirva pitää päänsä alhaalla ja miettii ankarasti.

”En usko, että Mirva olisi syyllistynyt varkauteen”, Tyrin puolustelee Mirvaa.

”Olet liian nuori ymmärtämään näitä asioita. Annat liikaa arvoa vilpittömän näköiselle ulkokuorelle, etkä siksi näe kokonaisuutta. Ihminen voi huijata ja valehdella, vaikka näyttääkin syyttömältä”, Kun sanoo.

Silloin asiaa tutkiva valvoja koputtaa opettajanhuoneenoveen. Toinen vartijoista avaa oven ja päästää valvojan sisään.

”Iltaa rouva Kun”, valvoja sanoo.

”Iltaa Kahr. Oletko saanut mitään selville?” Kun kysyy.

”Voinko puhua avoimesti?” Kahr kysyy epäillen.

”Voit. Kannan vastuun näistä oppilaista”, Kun sanoo. ”Vartijat, voitte poistua.”

Vartijat poistuvat opettajanhuoneesta ja sulkevat oven perässään. Valvoja varmistaa, että ovi on lukossa.

”Huomasin, että lohikäärmesauva on viety”, Kahr sanoo.

”Mikä se on?” Tyrin kysyy.

”Sitä sinun ei tarvitse tietää”, Kun sanoo kylmästi. ”Oliko vielä jotain muuta vai alammeko kuulustella epäiltyä.”

”Oli. Varkauden lisäksi havaitsin vartijan kadonneen”, Kahr kertoo.

”Siinä teille syyllinen, Mirva ei ole tehnyt mitään!” Tyrin sanoo keskeyttäen valvojan.

”Niin voisimme olettaa, mutta varmoja emme voi olla”, Kahr sanoo. ”Jonkun pitäisi selvittää, minne vartija on mennyt ja missä sauva on tällä hetkellä.”

”Tyrin voi lähteä etsimään sauvaa ja vartijaa”, Kun sanoo ottamatta huomioon Tyrinin mielipidettä..

”Haluaisin myös lähteä Tyrinin mukaan ja siten todistaa syyttömyyteni”, Mirva sanoo.

”Se on sitten päätetty. Tyrin ja Mirva, te lähdette etsimään lohikäärmesauvaa ja tuotte sen yhtenä kappaleena takaisin”, Kun sanoo. ”Tyrin pidä huoli Mirvasta ja katsokin, että hän pysyy koko ajan luonasi”, hän lisää.

”En minä vielä lupautunut lähtemään...” Tyrin yrittää, mutta turhaan. Kun on jo päättänyt asian.

”Lähdette aamun tullessa, joten menkää nukkamaan, ja muista Tyrin ottaa miekkasi mukaan, voit tarvita sitä”, Kun sanoo.

Tyrin ja Mirva poistuvat opettajanhuoneesta ja nousevat portaita ylös asutustiloihin. Vaihdettauan muutaman sanan keskenään, he menevät suoraa päätä huoneisiinsa, eivätkä voi kuulla, mitä Kun ja Kahr jäävät juttelemaan. Minä kuitenkin kuulen, että Kun yhä epäilee Mirvan syyllistyneen varkauteen. Epäilystä huolimatta he päättävät antaa Mirvan lähteä Tyrinin mukaan.

Aamulla, kun aamupala on jo syöty, Tyrin ja Mirva valmistautuvat lähtöön. Tyrinillä on hopeateräinen miekka olallaan ja Mirva kantaa pientä rahakukkaroa kädessään. Opiston oppilaat toivottavat Tyrinille ja erityisesti Mirvalle hyvää matkaa. Varsinkin miespuoliset oppilaat haluavat henkilökohtaisesti toivottaa Mirvalle onnea. Kahr ja Kun ovat myös paikalla.

”Voisimmeko nyt saada tietää, mikä merkitys sauvalla on?” Tyrin kysyy Kunilta ennen lähtöään.

”En voi kertoa, koska se on salaista tietoa, mutta jos joku onnistuneesti osaa käyttää sitä, sauva tulee tuhota”, Kun sanoo.

Tyrin ei aio kysyä asiasta enää, vaan lähtee kävelemään Mirvan kanssa kohti lähintä kylää Minaa, koska luultavasti sinne päin vartija on matkannut. Kylä on 2 kilometrin päässä opistosta, joten sinne kävelee alle 20 minuutissa. Tyrin ja Mirva kävelevät reipasta tahtia eteenpäin ja pitävät katseensa kiemurtelevassa tiessä. Tie on pehmeän hiekkainen ja soveltuu hyvin kävelemiseen.

Kun Tyrin ja Mirva ovat aivan kylän liepeillä, heitä vastaan tulee koulu-uniformuun pukeutunut vartija.

”Oletteko te Eedenin opistosta?” vartija kysyy koulupukuisilta Tyriniltä ja Mirvalta.

”Olemme”, Mirva ehtii vastata ennen Tyriniä.

”Muistankin nähneeni sinut siellä”, vartija sanoo.

”Hetkinen. Minäkin muistan nähneeni sinut siellä eilen illalla juuri ennen kuin menetin tajuntani.”

”Tarkoitatko, että hän oli eilen iltavuorossa vahtimassa taikaesineitä?” Tyrin kysyy.

”Se on totta. Olin kyllä iltavuorossa, mutta en muista koskaan poistuneeni töistä. Enkä ymmärrä, miksi heräsin minalaisen majatalon sängystä, kun en edes asu Minassa. Kysyin asiaa majatalon pitäjältä, ja hän kertoi, että olin asiallisesti maksanut huoneesta ja olin silloin selvin päin. En yhtään ymmärrä”, vartija sanoo.

”Ymmärrän. Minulle kävi samoin”, Mirva sanoo.

”Eli hän ei ole syyllinen, vaan syyllinen on luultavasti Minassa. Näillä tapahtumilla täytyy olla jokin yhteys”, Tyrin sanoo, ja tiedän hänen olevan oikeassa.

”Mitä te muuten täällä teette?” vartija kysyy.

”En saisi pahemmin puhua siitä, mutta etsimme erästä taikasauvaa. Satutko tietämään asiasta jotain?” Tyrin kysyy hieman epäilevästi.

”Sauvasta? Kumma, kun kysyit. Muistan nähneeni unessani vilauksen jostain sauvasta. Pidin sitä kädessäni ja juoksin hiekkaista tietä pitkin, ja mikä kummallisinta, kun heräsin majatalossa tuo samainen sauva oli huoneen pöydällä. Ajattelin, että joku majatalon asiakas oli unohtanut sen sinne”, vartija kertoo.

”Sen täytyy olla etsimämme sauva!” Tyrin ja Mirva sanovat yhteen ääneen.

”Missä se sauva nyt on?” Mirva kysyy.

”Jätin sen huoneen pöydälle. Siivooja on varmaan kerännyt sauvan talteen”, vartija kertoo.

”Kiitos avusta”, Tyrin ja Mirva kiittävät ja jatkavat matkaansa edessä olevaan kylään. Vartija suuntaa kulkunsa kohti opistoa.

Tyrin ja Mirva saapuvat kylään. Heidän edessään aukeaa vilkas torielämä, mutta nyt ei ole aika tutustua siihen sen paremmin. He päättävät etsiä majatalon, jossa vartija oli viettänyt yönsä. Sen tulisi löytyä helposti, sillä pikkuisesta Minasta ei montaa majataloa taida löytyä. Asioiden nopeuttamiseksi Mirva kuitenkin kysyy majatalon sijaintia rehellisen näköiseltä pojalta.

”Missä täällä on majatalo?” Mirva kysyy pojalta hymyillen.

”Tuolla on Minan ainoa” poika sanoo osoittaen tien toisella puolella olevaa majataloa.

”Kiitos...” Mirva on sanomassa, mutta poika nappaa hänen kädessään olevan rahakukkaron. ”Hei anna se takaisin!” Mirva huutaa pojan perään.

”Anna hänen mennä”, Tyrin rauhoittelee. ”Meillä on tärkeämpää tekemistä.”

Mirva nyökkää, hieman alakuloisesti, myöntymisen merkiksi ja seuraa Tyrinin perässä majataloon. Majatalo tuoksuu homeiselle kaljalle, eikä se tuoksu ainakaan minua miellytä. Muutama pöytä siellä täällä ja kasa tuoleja pöytien ympärillä. Tyrin ei kuitenkaan kiinnitä huomiota sisustukseen, vaan etsiskelee majatalon pitäjää. Hän löytyykin baaritiskin takaa.

”Anteeksi, mutta minulta on kadonnut sauva. Onko sellainen jäänyt tänne?” Tyrin kysyy.

”Kysykää siivoojalta. Hän on yläkerrassa”, majatalon pitäjä kertoo.

Tyrin ja Mirva kävelevät yläkertaan ja huomaavat yhden ovista olevan auki. He kurkkaavat huoneeseen ja näkevät, että huoneessa on siivooja, joka pitelee sauvaa kädessään.

”Anteeksi, mutta tuo taitaa kuulua minulle”, Tyrin sanoo.

”Ai? Olettekin sieltä opistosta”, ääni sanoo Tyrinin ja Mirvan päässä.

”Tunnetko meidät? Hei, ethän juuri puhunut mitään”, Tyrin kummastelee.

”Voin minä puhuakin, vaikka se onkin merkki alemmasta lajista”, siivoja sanoo.

”Mitä tuolla tarkoitat. Etkö muka ole ihminen?” Tyrin kysyy.

”En. Olen Grafh, sielujen haltuunottaja. Ja aion pitää saamani sauvan.”

”Ei se ole sinun. Se kuuluu opistolle”, Mirva sanoo.

”Nyt sauva on minun, kun kerran olen hankkinut sen suurella vaivalla”, Grafh sanoo.

”Miten sait sen käsiisi?” Tyrin kysyy.

”Helposti. Ensin lainasin Mirvan sielua”, Grafh sanoo.

”Minun sieluani?” Mirva kysyy ihmeissään.

”Niin. Sinun sielusi avulla pääsin sisään opistoon, ja sinun piti tehdä varkaus. Kun nukuit, otin sielusi haltuuni ja ohjasin sinut taikaesineiden säilytyspaikalle. Ikävä kyllä sielusi on itsepäinen ja taistelut tietämättäsi minua vastaan, joten jouduin käyttämään vartijan sielua suorittaakseni tehtävän”, Grafh kertoo.

”Mitä aiot tehdä lohikäärmesauvalla?” Tyrin utelee.

”Näet kyllä ennen kuolemaasi!” Grafh sanoo ja lausuu sen perään jotain gaiaksi. Ymmärrän sen kyllä, mutta sitä ei voi kääntää muulle kielelle.

Grahfin kädessä oleva sauva alkaa hehkua kirkkaan vihreän ja punaisen värin välillä. Kirkas välähdyks täyttää huoneen, ja kun Tyrin ja Mirva voivat jälleen nähdä, heidän eteensä on ilmestynyt ruskea karvainen hirviö, jolla on terävien kynsien ja punaisten silmien lisäksi tuuhea häntä. Siivoojasta ei ole enää tietoakaan.

”Vihdoinkin olen vapauttanut sisäisen olemukseni. Minun ei enää tarvitse ottaa käyttöni ihmisten sieluja energiaa saadakseni”, Grahf-hirviö kertoo ääneen ja hyökkää ensin Mirvan kimppuun. Mirva ei ehdi puolustautua, vaan hirviö saa otteen Mirvasta. Hirviö heittää Mirvan puista seinää päin. Seinä hajoaa ja Mirva lentää toisesta kerroksesta maatasolle. Otan Mirvan hellästi vastaan, jottei hän loukkaannu pahasti.

Seuraavaksi on Tyrinin vuoro. Grahf osoittaa kädellään Tyriniä ja vetää kätensä nopeasti sivuun. Kuin taian voimasta Tyrin lentää myös maatasolle. Häntä en saa napattua kiinni, mutta onneksi hän ei loukkaannu pahasti. Grahf hyppää alas Tyrinin perässä. Mirva vetää nahkasaappaastaan esiin pitkäteräisen veitsen ja hyökkää Grahfin kimppuun vimmalla. Grahf seisoo hievahtamatta paikoillaan ja antaa Mirvan lyödä itseään. Lohikäärmesauva loistaa kultaista valoa ja näyttää tarkkailevan tilannetta. Kun Mirva on lyönyt yli kymmenen kertaa Grahfia tekemättä nähtävää vahinkoa, lohikäärmesauva syöksee Mirvaa kohti kultaisen tulipallon. Mirva lentää taakse päin ja pudottaa veitsensä terä edellä maahan. Täytyy myöntää, että se kirpaisee hieman, mutta Mirva on pahemmin loukkaantunut. Hän makaa maassa ja näyttää olevan lieviä palovammoja täynnä. Grahf on täysin kunnossa. Hänelle ei ole ilmestynyt ihoon pienintä naarmuakaan. Grahf lähestyy Tyriniä. Tyrin kohottaa miekkansa ilmaan hyökkäyksen merkiksi.

”Anna tulla vaan. Viimeistelen teidät molemmat, kun olet lopettanut. Äläkä pelkää lopettaa. Minulla on näin kuolemattomana reilusti aikaa”, Grahf sanoo pilkallisesti.

Tyrin hyökkää ja lyö vain kerran. Lyönti osuu Grahfin kädessä olevaan sauvaan puolittaen sen kahtia.

”Mitä menit tekemään!” Grahf huutaa epätoivoisesti.

Tyrin seisoo rauhallisesti paikallaan ja seuraa tilannetta. Grahf huitoo Tyriniä nyrkeillään, mutta iskuilla ei ole mitään vaikutusta. Kyläläiset tarkkailevat tilannetta, kunnes Grahf katoaa minuutin sisällä kokonaan savuna ilmaan.

”Oletko kunnossa?” Tyrin kiirehtii kysymään Mirvalta.

”Kyllä tämä tästä”, Mirva sanoo ja nousee pystyyn. ”Palataan takaisin opistoon.”

Tyrin nappaa käteensä lohikäärmesauvan palaset ja ottaa myös Mirvan kädestä kiinni. Yhdessä he hitaasti kävelevät opistoa kohti Tyrinin tukiessa heikohkoa Mirvaa.

Opistolle saapuessaan Tyrin ja Mirva menevät suoraa päätä tapaamaan opettajanhuoneessa olevaa Kunia.

”Tässä on lohikäärmesauva”, Tyrin sanoo ja ojentaa sauvan palaset Kunille.

”Tämähän on kahdessa osassa!” Kun huutaa.

”Niin. Tuli vähän ongelmia matkalla”, Tyrin selittää, mutta se ei näytä riittävän Kunille. Kun avaa siivouskomeronoven ja sanoo: ”Tässä teille mopit. Saatte siivota opistomme lattiat, koska epäonnistuitte tehtävässä.”

Tyrin ja Mirva ottavat vastahakoisesti mopit käteensä, vaikka heillä tekeekin mieli esittää kärkevä vastaväite. He poistuvat opettajanhuoneesta ja alkavat luututa lattiaita.

”Tässäpä vasta palkinto”, Tyrin sanoo tylsistyneesi.

”Niin, mutta on tätä kivempi tehdä näin yhdessä kuin yksistään”, Mirva sanoo.

”Niin no”, Tyrin sanoo ja jatkaa lattioiden luutuamista.

”Kiitos muuten, kun pidit puoliani aikaisemmin, etkä syyttänyt minua varkaaksi”, Mirva kiittää kauniisti hymyillen.

”Ei se mitään”, Tyrin sanoo vilpittömästi. ”Minun piti muuten kysyä, mistä hyvästä se eilinen suudelma oli.”

”Mikä suudelma?” Mirva kysyy kiusaantuneesti.

”Se taikaesineiden säilytyspaikan luona.”

”Jaa... Minun täytyi varmaan silloin olla Grahfin hallinnan alla”, Mirva selittää.

”Niin varmaan olit. Ei se suudelma nyt niin loistava ollut”, Tyrin sanoo.

”Mitä! Minä sinulle suudelman näytän”, Mirva sanoo ja suutelee Tyriniä. ”Onko nyt valittamista?”

Mirva kysyy. Tyrin ei vastaa mitään, vaan vastaa suudelmaan.

Minä Maa poistun tuolloin näyttämöltä ja jätän rakastavaiset rauhaan, mutta jos he tulevaisuudessa tarvitsevat apuani, olen valmis suojelemaan lapsiani.